

XCL.

Forslag til Lov,

hvorved

Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaaer Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne.

(Som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 26de November 1857.)

Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaaer Kjøbenhavns Forstæder, udvides, med efterfølgende nærmere Bestemmelser, til den Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, som imod Vest begrændses af en ret Linie, draget fra Foreningspunktet mellem Grøndalsaaen og Bygteaaen indtil den nordre Ende af Fasanveien og derfra af denne Vej og dens Fortsættelse vesten og sønden om Søndermarken indtil den Vej, der fører til Carlsberg, langs dennes østlige Side, til Jernbanen og langs Jernbanens nordlige Side indtil Stadens Grund, saaledes som denne Grændse findes affat paa det denne Lov vedhæftede Kort. Kongen kan udvide Loven, enten i det Hele eller for en Deel, efterhaanden som den tiltagende Bebyggelse maatte gjøre det nødvendigt, til den Deel af de tvende nævnte Sogne, der ligger udenfor den i denne Paragraph omtalte Grændselinie.

Bestemmelserne i Bygningslovens §§ 11 og 13, om, at Muurtykkelsen i Formurene skal i øverste Etage mindst være 1 1/2 Sten og i

de nærmest nedenunder liggende Etager 2 Sten, og i Ende- og Bagmurene 1 1/2 Sten i de øverste Etager, behøve dog i Bygninger, som ikkun ere 2 Etager høje i det Hele, ikke at følges i deres fulde Strengthed, naar kun Bygningscommissionen finder, at Muurtykkelsen er tilstrækkelig i Forhold til Bygningens Størrelse. § 3. og i Bygningslovens §§ 25 og 26 indeholdte Bestemmelser fastsattes for det ovennævnte District følgende Regler: Ingen ny Gade eller Vej tør anlægges med en Brede mindre end 20 Alen, Grøfterne indbefattede. De allerede anlagte Gader og Vele af mindre Brede bør søges efterhaanden udvide til den nysnævnte Brede, og hvor dette ikke kan ske, bør det dog ved ethvert nyt Bygningsforetagende paasees, at der stedse bliver en Afstand af mindst 20 Alen fra den ene Bygnings yderste Grændse til den tilgævefor liggende Bygning eller Byggeplads, og Vele, som ikkun føre til enkelte Bygninger og altsaa hverken for Liden ere eller med Rimelighed kunne antages at blive Communicationsveje, hvilket i